

ΚΑΤΑΝΟΩΝΤΑΣ ΤΙΣ «ΑΛΛΕΡΓΙΕΣ»

Caroline Markolin, Ph.D.

Καθώς το καλοκαίρι πλησιάζει, αρχίζει για πολλούς από εμάς η «περίοδος των αλλεργιών». Πολλές φορές αναρωτήθηκα: Γιατί μερικοί άνθρωποι εμφανίζουν αλλεργικό συνάχι ενώ άλλοι όχι; Ποιοι είναι οι παράγοντες που καθορίζουν εάν είμαστε αλλεργικοί στη γύρη ή σε άλλες πηγές όπως τρίχες ζώων, συγκεκριμένες ουσίες τροφίμων, μέταλλα, πούπουλα μαξιλαριών, μούχλα ή καπνό τσιγάρων;

Τις τελευταίες δεκαετίες, η ιατρική επιστήμη έχει καταλήξει σε πολλές θεωρίες σχετικά με το τι πυροδοτεί μια αλλεργική αντίδραση. Μια από τις πιο δημοφιλείς απόψεις είναι ότι αναπτύσσουμε μια συγκεκριμένη αλλεργία όταν ο οργανισμός μας εκτίθεται σε κάποια αλλεργιογόνο ουσία, ειδικά την εποχή που το ανοσοποιητικό μας σύστημα είναι εξασθενημένο. Αλλά γιατί ένα άτομο αντιδρά με ρινική καταρροή, ένα άλλο με άσθμα και κάποιο άλλο με δερματικό εξάνθημα;

Ο Διδάκτωρ Ιατρικής Ryke Geerd Hamer, παθολόγος, ιατρικός ερευνητής και δημιουργός της Γερμανικής Νέας Ιατρικής, διευκρινίζει ότι η εκδήλωση της αλλεργικής αντίδρασης αποτελεί βιολογική αλληλεπίδραση μεταξύ της ψυχής, του εγκεφάλου και του αντίστοιχου οργάνου. Το 1981, ο Dr. Hamer ανακάλυψε ότι κάθε ασθένεια ξεκινά με μια εμπειρία σοκ η οποία μας βρίσκει εντελώς απροετοίμαστους. Ονόμασε αυτή την απροσδόκητη σύγκρουση DHS (Σύνδρομο Dirk Hamer), προς τιμήν του γιου του Dirk, του οποίου ο τραγικός θάνατος προκάλεσε καρκίνο στον ίδιο τον Dr. Hamer. Ένα τέτοιο απροσδόκητο γεγονός δε χρειάζεται απαραίτητα να είναι συνταρακτικό. Μπορεί απλά να προκληθεί π.χ. από αναπάντεχο θυμό ή αν κάποιος μας επιτεθεί με προσβλητικά σχόλια. Ο Dr. Hamer ανακάλυψε πως τη στιγμή που βιώνουμε ένα DHS, το συγκρουσιακό σοκ επηρεάζει μια συγκεκριμένη και προκαθορισμένη περιοχή του εγκεφάλου δημιουργώντας μία «κάκωση» που είναι ορατή σε μια αξονική τομογραφία ως μια σειρά ευδιάκριτων, ομόκεντρων κύκλων. Η ακριβής αντίδραση του επηρεαζόμενου οργάνου καθορίζεται από το ποιο μέρος του εγκεφάλου δέχθηκε το συγκρουσιακό σοκ.

Σύμφωνα με τη Γερμανική Νέα Ιατρική, κάθε ασθένεια έχει δύο φάσεις. Κατά τη διάρκεια της πρώτης, φάση ενεργής σύγκρουσης, βιώνουμε πνευματικό άγχος, έχουμε κρύα άκρα, ανορεξία και υποφέρουμε από διαταραχές ύπνου. Αν επιλύσουμε τη σύγκρουση, μπαίνουμε στη φάση επίλυσης ή θεραπείας. Αυτή είναι η περίοδος κατά την οποία η ψυχή, ο εγκέφαλος και το όργανο περνούν στη φάση της ανάρρωσης, μια συχνά δύσκολη διαδικασία η οποία συνοδεύεται από κόπωση, πυρετό, φλεγμονές, λοιμώξεις και πόνο.

Τα κοινά χαρακτηριστικά συμπτώματα του απλού κρυολογήματος και ορισμένων αλλεργικών αντιδράσεων είναι η ρινική συμφόρηση, η ρινική καταρροή και το φτέρνισμα. Η βλεννογόνος μεμβράνη που καλύπτει τη ρινική κοιλότητα ελέγχεται από ένα κέντρο του εγκεφάλου που βρίσκεται στον μετωπιαίο λοβό του εγκεφαλικού φλοιού. Αναλύοντας χιλιάδες αξονικές εγκεφάλου, ο Dr. Hamer διαπίστωσε ότι η συγκεκριμένη περιοχή του εγκεφάλου επηρεάζεται όταν βιώνουμε μία σύγκρουση κακοσμίας: «Αυτό βρωμάει!», όπως του αρέσει να το ονομάζει. Τα ευρήματά του επιβεβαιώνουν ότι μια «σύγκρουση κακοσμίας» μπορεί να βιωθεί είτε με πραγματικούς όρους, για παράδειγμα, μέσω μιας ξαφνικής δυσάρεστης οσμής ή με μεταφορική έννοια.

Τη στιγμή που συμβαίνει η σύγκρουση, ο ρινικός βλεννογόνος αρχίζει να εμφανίζει έλκη, μια διαδικασία που συνήθως περνά απαρατήρητη. Αυτό που γίνεται αντιληπτό ωστόσο, είναι τα τυπικά σημάδια της φάσης ενεργής σύγκρουσης, δηλαδή ρίγη, απώλεια όρεξης και κάποια ανησυχία. Μόλις όμως επιλύσουμε τη σύγκρουση, απομακρυνόμενοι από το περιβάλλον ή την κατάσταση που «βρωμάει», η εξέλιξη στη μεμβράνη της ρινικής βλεννογόνου αναπληρώνεται. Η αναπλήρωση της απώλειας ιστού προκαλεί ρινική

συμφόρηση και συχνά πονοκεφάλους λόγω του οιδήματος στην πληγείσα περιοχή του εγκεφάλου που προσπαθεί επίσης να θεραπευθεί. Το φτέρνισμα και η ρινική καταρροή είναι επομένως ενδείξεις ότι ο οργανισμός τελικά αποβάλλει τα κατάλοιπα της διαδικασίας επούλωσης και μεταφορικά μιλώντας, αυτό που προκάλεσε την κακοσμία.

Όταν βιώνουμε ένα απροσδόκητο συγκρουσιακό σοκ, το μυαλό μας βρίσκεται σε μία κατάσταση οξείας αντίληψης. Σε πλήρη εγρήγορση, το υποσυνείδητό μας αποθηκεύει όλες τις παραμέτρους που σχετίζονται με τη σύγκρουση, όπως μυρωδιές, γεύσεις, ήχους, αντικείμενα ή ανθρώπους και τα αποθηκεύει μέχρι την τελική επίλυσή της. Στη GNM, ονομάζουμε αυτές τις καταγραφές που παραμένουν σε ισχύ στον «απόηχο» ενός DHS «**γραμμές**» (με αναφορά σε σιδηροδρομικές γραμμές πάνω στις οποίες ταξιδεύει ένα τρένο). Αυτές οι γραμμές είναι πολύ σημαντικές, ειδικά αν ένα άτομο βρίσκεται σε φάση θεραπείας και ξαφνικά έρθει σε επαφή με μια γραμμή της σύγκρουσης, είτε άμεσα είτε συνειρμικά. Στην περίπτωση αυτή η αρχική σύγκρουση υποτροπιάζει και το Ειδικό Βιολογικό Πρόγραμμα, με όλα τα συμπτώματα που ανήκουν στην συγκεκριμένη σύγκρουση, ξεκινούν πάλι από την αρχή. Αυτό είναι με βιολογικούς όρους μια αλλεργική αντίδραση. Άρα, αυτό που συνήθως ονομάζεται αλλεργία είναι στην πραγματικότητα ήδη η θεραπευτική φάση μετά την υποτροπή της σύγκρουσης. Ο βιολογικός σκοπός της αλλεργίας είναι να χρησιμεύει ως ένα σύστημα προειδοποίησης που λέει: «Σε μια παρόμοια κατάσταση, βιώσατε ένα DHS. Προσοχή!»

Εάν κάποιος είναι αλλεργικός σε ένα συγκεκριμένο τρόφιμο όπως τα φιστίκια, τα αυγά, φράουλες ή σοκολάτα, είναι πιθανό το τρόφιμο αυτό να καταναλώθηκε τη στιγμή ενός συγκρουσιακού σοκ. Ας ξεκαθαρίσουμε κάτι: Η αλλεργία θεραπεύεται ΟΧΙ γιατί σταματήσαμε να καταναλώνουμε την συγκεκριμένη ερεθιστική ουσία αλλά γιατί αποφύγαμε την γραμμή της σύγκρουσης! Εάν ένα άτομο αντιδρά στη γύρη με ρινική καταρροή, μπορούμε να συμπεράνουμε πως η γύρη ήταν παρούσα όταν δημιουργήθηκε μια σύγκρουση κακοσμίας, «Αυτό βρωμάει!». Όσο η σύγκρουση δεν επιλύεται πλήρως, η γύρη θα αποτελεί μία γραμμή και η «εποχιακή αλλεργία» θα επαναλαμβάνεται συνεχώς.

Οι γραμμές πρέπει πάντα να λαμβάνονται υπόψη όταν έχουμε να κάνουμε με «χρόνιες» διαταραχές όπως αρθρίτιδα, στηθάγχη, άσθμα, αιμορροΐδες ή επαλαμβανόμενες λοιμώξεις. Σύμφωνα με την Γερμανική Νέα Ιατρική, ο όρος «χρόνιος» είναι πάντα ένα σημάδι ότι έχουμε να κάνουμε με επαναλαμβανόμενη σύγκρουση. Προκειμένου να διακόψουμε τη συνεχόμενη επαφή με μια γραμμή σύγκρουσης η οποία οδηγεί σε εκκρεμή σύγκρουση, πρέπει να ολοκληρώσουμε τη φάση θεραπείας, και να προσδιορίσουμε την/τις γραμμή/ές οι οποίες εγκαθιδρύθηκαν με το αρχικό συγκρουσιακό σοκ. Οι ενδείξεις για την αιτία της αλλεργίας βρίσκονται συνήθως κρυμμένες στο «πλαίσιο» μιάς αλλεργικής αντίδρασης. Ο χρόνος, ο τόπος, και τα συγκεκριμένα συμπτώματα πρέπει να εξεταστούν προσεκτικά. Για παράδειγμα, εάν ένα άτομο πάσχει από ημικρανίες μόνο τα Σαββατοκύριακα, η πηγή πιθανότατα θα πρέπει να αναζητηθεί στο χώρο εργασίας. Ενώ δεν υπάρχουν συμπτώματα όλη την εβδομάδα, στον ελεύθερο του χρόνο, μακριά από τον «υπαίτιο», ο οργανισμός εκμεταλλεύεται την πρώτη ευκαιρία που του δίνεται και ξεκινά να θεραπεύεται. Με την ενσωμάτωση της Γερμανικής Νέας Ιατρικής στην καθημερινότητά μας, μαθαίνουμε με μεγάλη ευγνωμοσύνη τη γλώσσα με την οποία η Μητέρα Φύση επικοινωνεί μαζί μας.

Πηγή: www.LearningGNM.com